

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Epigramma 1. Vox Auctoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](#)

161

EPIGRAMMATA.

De S. Ioanne Baptista.

LIBER PRIMVS.

EXSULTATIO.

S. IOANNIS IN VTERO.

Epigramma I.

Vox Auctoris.

Eloquar? elingui vox haeret truca palato.
An fileam? gestit non bene vincta loqui.
Aestus ut incertas trahit alter, & alter arenas,
Sic natat alterno cura bis una freto.
Quid sequar? eia, graues tu quisquis es, exime suetus.
Rite mones, en dux, qui mea vela regat.
Sed quid quæro, mari puppim quæ dirigat, vrsam?
Cui, puer in sicco limite signat iter.
Currite, præruptis ubi stant iuga confragas axis,
Aërioque super tecta superba iugo.
Ite, gigantis ubi cander ab ossibus ingens
Campus, & (a) Hebronis fama vetusta vocat:
Huc puer inuitat, sextam cui canuit ætas
Ad lunam; ut sapiat præcœde mente virum.
Ille, putas? infans latebris iudicavit & umbris,
Quemque tenax viuixit compes, ut umbra, silet?
Narrat iò, clausus gremio, sua gaudia narrat.
Cui quasi sunt gemini lingua gemella pedes:
Et dare cesso manus, auresque impendere plectris?
Si mihi viua puer sit lyra, duco chorum.
(a) Hebron vrbis antiquissima, olim sedes gigantum (qui dicti sunt filii Enacim,) siue ciuitas luda, specie caue Luna, sita in monte haud ita excelsi, iugo loco sylvio obsoeo, horis ameno, & collibus iucundo:

L

cuius

cuius in parte orientali Bethlehem versus, erat hortu
suburbanus Zachariae, in quo Elisabeth Deiparam ex-
cepit. Vbi in templo semiruio, Christiani peregrini ca-
nunt Magnificat. In parte vero Occidentali, erat do-
mum Zacharia; ubi B. Virgo tres menses egit.
Ioannes Boucher qui locum vidit lib. 3. cap. 7. du
Bouquet sacré.

Epigram. 2.

Zacharias suam sterilitatem deflet.

Heu! viduo culmo, spes occidit omnis in herbâ,
Quam vetus exsangui puluere damnat hiems.
An spes nulla nouis viret ergo superstes aristis?
Flos adeò pulcher, iam cinis alter erit?
Quid? moriemur, (ait) vidua cum coniuge coniux,
Nomen inane? cadet sic sine fruge seges?
Quid nisi ve, sterili sua cui spes excidit ævo?
Sed mihi quis dextrâ tinnit ab aure sonus?

Epigram. 3.

Angelus eum consolatur.

Crede Deo; nec enim Genio, ceu rere, sinistro,
Vita perit, longis immoritura malis.
Quis credat seges hibernum noua crescat ad Eurum.
Spemque, ubi spes abiit, sera inuenta seret.
Texitis Abram, testis Manue, sit & Elcana testis;
Altera Sara pari cui fuit Anna sinu.
Si non hic Abraham, proauus tot nepotum: ~~tot retro reges~~
Par Abrahæ saltē, viuet imago nepos.

Epigram. 4.

Elisabeth concipit Ioannem.

CVi gelidâ spem fraudat hiems defcta senectâ,
In felixque uteri dedecus atra notat,

Rides